ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι' - ΑΡ. 10-42

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Έτησία	Δρ. 380	Έτησία	Δολλ. 10
Έξάμηνος	» 200	Άμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΡΑΧΜΑΤΙΣΤΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ
12
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1934
Άνατολὴ ἡλίου 7.34' —Δύσις 5.04'
† Σπυρίδωνος ἐπ. Τριμυθ. θαυμ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 767.1

Εἰς τὴν 3ην σελίδα

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΙΚΗΝ

Όταν τὸ πρῶτον ἀνεκοινώθη ὅτι ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν τῆς 6ης Ἰουνίου προσδιωρίσθη διὰ τὸν Πειραιά, παρετηρήσαμεν ὅτι τὸ κακουργιοδικεῖον τῆς γείτονος ἦτο τὸ ὁλοφώτερον ἐνδεδειγμένον διὰ τὴν αὐτῷ διεξαγωγήν της. Ἐὰν δὲ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ἀλλὰ διότι ὁ Πειραιεὺς εἶνε, ὅπου τινά, τμῆμα τῶν Ἀθηνῶν, καὶ εἶνε εὐκολωτάτη καὶ εὐχειροτάτη ἡ ἐνδεχομένη συγκέντρωσις ἐνδιαφερομένων κομματικῶς εἰς τὴν ἐκδικασθησομένην ὑπόθεσιν, ὁπότε τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης θὰ παρηγωλεῖτο ἀπὸ τὸν σάλον τῶν πεζοδρομίων μὲ ὅ,τι τοῦτο συνεπάγεται τῆς εὐνοήτους ψυχολογικὰς συνεπείας, πᾶν ἄλλο, βέβαια, ἢ συντελεστικὰς διὰ τὸ ἔργον τῆς Θέμιδος.

Εἶνε λυπηρόν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶχεν ἀπὸ τότε σταθῇ τὰ πράγματα ἀπὸ τῆς εὐρᾶς αὐτῆς καὶ ἡ δίκη δὲν ἐδικάσθη ἐξ ἀρχῆς δι' ἓν καθορισθὲν ἐφετειακὸν ἐπαρχιακὸν δικαστήριον, ὅπου νὰ μὴ εἶνε κάτοικος πρόχειρος ἡ συγκέντρωσις τῶν τυχὸν ἐπιδιωκόντων νὰ προκαλέσουν θόρυβον ἔξω ἀπὸ τὴν αἴθουσαν ὅπου θὰ ἐδικάζεται, ὅπου νὰ εἶνε εὐκολώτερον δυνατὴ ἡ ἐξασφάλισις τῆς τάξεως, χωρὶς αἱ σημαντικὰς κινητοποιήσεις, ποὺ θ' ἀπῄτει ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἐὰν ἐξ ἀρχῆς ἡ δίκη ὡρίζετο διὰ μίαν πολιν ἐπαρχιακὴν, ἡ Κυβέρνησις δὲν θὰ ἀντιμετώπιζε σήμερον τὰς ἐκ προθέσεως «παρεξηγήσεις» τῆς ἀνεπολιτεύσεως ὡς πρὸς τὰς ἐνεργείας της διὰ τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν κανονικωτέραν καὶ ταχυτέραν διεξαγωγὴν τῆς δίκης αὐτῆς. Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν πρό τινων ἡμερῶν ἠγέρθη καὶ πάλιν τὸ ζήτημα τοῦ καταλληλοτέρου τόπου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως, ἐτονίσαμεν ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ ἀνακινηθῇ ἐκ τῶν ὑστέρων τοιοῦτον ζήτημα, παρέχον λαβὴν εἰς ἰσχυρισμοὺς ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀποσκοπεῖ, ἢ ἤθελε, εἰς παρέλκυσιν τῆς ὑποθέσεως.

Θὰ ἠθέλαμεν, ὅμως, νὰ ἐρωτήσωμεν τὴν Ἀντιπολίτευσιν, ἡ ὁποία τόσον θορυβεῖ διὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν, διατί ἡ δίκη θὰ διεξήγετο δικαιότερον καὶ καλύτερον εἰς τὸν Πειραιᾶ, παρὰ εἰς τὸ κακουργιοδικεῖον μιᾶς μικρᾶς πόλεως. Θὰ ἐπηρεάζετο, δηλαδή, ἡ Δικαιοσύνη ἀπὸ τὸ διαφορετικὸν κλίμα, ἢ τὸ διάφορον φυσικὸν περιβάλλον; Καὶ διατί, ἀντιθέτως, δὲν θὰ διεξήγετο καὶ μᾶλλον ἀπερισπάστως καὶ ἠρεμώτερον καὶ συντομώτερον ἀκόμη ἡ δίκη εἰς πόλιν, ὅπου θὰ ὑπῆρχον πολὺ ὀλιγώτεραι δυνατότητες μιᾶς κομματικῆς ἐκμεταλλεύσεώς της διὰ τῆς δημιουργίας θορύβου καὶ ἐπεισοδίων ἔξω τῆς αἰθούσης τοῦ Δικαστηρίου, παρ' ὅσαι δυνατότητες τοιαύτης παρενοχλήσεως τῆς Δικαιοσύνης ὑφίστανται εἰς τὸν Πειραιᾶ; Καὶ ἂς μὴ μᾶς ἀπαντήσῃ κανείς, ὅτι τίποτε ἐξ αὐτῶν δὲν θὰ συνέβαινε. Παροικοῦμεν ὅλοι εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλοι γνωρίζομεν πολὺ καλὰ πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ προκαλοῦνται σκηναὶ καὶ ταραχαὶ εἰς τοὺς δρόμους ἐξ ἀφορμῆς μιᾶς καταθέσεως, μιᾶς μαρτυρίας, ὅταν ἡ ὑπόθεσις τῆς ἀποπείρας ἐξήψεν ἐκ νέου βιαια πάθη καὶ ὅταν τόση ἐγένετο ἐπὶ ἔτος καὶ πλέον κομματικὴ ἐκμετάλλευσις αὐτῆς.

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι θορυβοῦν διὰ τὴν ἐνδεχομένην διεξαγωγὴν τῆς δίκης ἄλλοῦ παρὰ εἰς τὸν Πειραιᾶ μόνον ὅσοι θὰ ηὔχοντο νὰ παράσχῃ αὐτὴ «εὐκαιρίας» διὰ κομματικὰς ἀσχημίας, ἢ ἐπιδιώκουν μίαν ἐντατικὴν κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς διαδικασίας. Ὅσοι εἰλικρινῶς θέλουν τὴν ἀκριβοδικαίαν δικαστικὴν ἐκκαθάρισιν αὐτῆς τῆς κακίστης ἐκκρεμότητος, ὅσοι ποθοῦν εἰλικρινῶς τὴν παγίωσιν μιᾶς μονίμου ἡσυχίας εἰς αὐτὸν τὸν τόπον, αὐτοὶ θέλουν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν συντομώτερον περαίωσιν τῆς δίκης, διεξαγομένης εἰς περιβάλλον ἀδιατάρακτον καὶ ἐντὸς ἀτμοσφαίρας μὴ δονουμένης ἀπὸ τὰς ἰαχὰς τῶν ἀγυιῶν. Ἡ δημοσία γαλήνη εἶνε σοβαρωτάτη ὑπόθεσις καὶ ἡ ἐξασφάλισίς της δημιουργεῖ βαρείας εὐθύνας διὰ τοὺς πρὸς τοῦτο ἐντεταλμένους. Ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀποτελέσῃ τὸ ἔναυσμα νέας ἐξάψεως κομματικῶν παθῶν. Ἐὰν εἰς τοῦτο δύναται νὰ συντελέσῃ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον καὶ ἡ διεξαγωγὴ της εἰς μέρος ὀλιγώτερον εὐπρόσιτον εἰς τοὺς κομματικοὺς ταραξίας, ποῖος ἠμπορεῖ νὰ διαμαρτύρεται καλῇ τῇ πίστει διὰ τοῦτο;

Εἰς τὰ παρασκήνια τῆς Γενεύης

Ἡ πραγματικὴ σημασία τοῦ Γαλλοσοβιετικοῦ συμφώνου

Ἡ αἰωνία ἀντίθεσις ἀρχῶν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. — Μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως συνήφθη τὴν 5ην Δεκεμβρίου εἰς τὴν Γενεύην ἕνα σύμφωνον, τὸ ὁποῖον ἄλλοῦ μὲν ἐπροξένησεν εὐχαριστησιν, ἀλλοῦ δὲ ἐγέννησε δυσπιστίαν. Ποία ἡ πραγματικὴ ἔννοια τοῦ συμφώνου αὐτοῦ; Ἂς ἀκούσωμεν πρῶτον τὸν σοβιετικὸν ἐπίτροπον τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λιτβίνωφ, οἱασσφηνίζοντα τὸ περιεχόμενόν του πρὸς τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων.

«Τὸ ὑπογραφὲν σύμφωνον, εἶπεν ὁ κ. Λιτβίνωφ, ἀποτελεῖ πρὸ παντὸς ἀπόδειξιν τοῦ συνεχοῦς καὶ ἀμεταβλήτου προσανατολισμοῦ τῆς Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ τῆς Γαλλίας πρὸς μίαν ἀμοιβαίαν προσέγγισιν καὶ πρὸς μίαν διεθνῆ συνεργασίαν χάριν τῆς εἰρήνης.

»Ἀφ' ἑτέρου ἀποδεικνύει, ὡς ἀναφέρεται καὶ εἰς τὸ κείμενον τοῦ συμφώνου, τὴν σταθερὰν ἀπόφασιν τῶν δύο Κυβερνήσεων νὰ συνεχίσουν τὰς προσπαθείας των διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀνατολικοῦ συμφώνου, τὸ ὁποῖον θεωροῦν οὐσιῶδη παράγοντα διὰ τὴν σταθεροποίησιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ. Τοῦτο καταφαίνεται κυρίως ἐκ τῆς ὑποχρεώσεως, τὴν ὁποίαν ἀνέλαβον αἱ δύο Κυβερνήσεις νὰ μὴ προβοῦν εἰς διαπραγματεύσεις πρὸς σύναψιν οἱασδήποτε συμφωνίας δυναμένης, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ὁποιασδήποτε ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀνατολικοῦ συμφώνου, νὰ ματαιώσῃ τους ἐπιδιωκομένους ὑπὸ τοῦ τελευταίου τούτου σκοπους, τὰ τε καταστῇ ἀδύνατον ἢ νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν του.

»Τοιουτοτρόπως ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ε.Σ.Σ.Δ. ἀναγνωρίζουν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν σήμερον νὰ ὑπάρξουν ἀποτελεσματικώτεραι ἐγγυήσεις ἢ ἐγγυήσεις παντὸς ἄλλου εἴδους, ὁμοιαι πρὸς τὰς περιλαμβανομένας εἰς τὸ ἀνατολικὸν σύμφωνον.

»Εἶνε εὐνόητον —συνέχισεν ὁ κ. Λιτβίνωφ— ὅτι τὸ ὑπογραφὲν σύμφωνον δὲν ἀποκλείει τὴν δυνατότητα ἄλλων συμφωνιῶν μεταξὺ Ε.Σ.Σ.Δ. καὶ Γαλλίας, εἴτε σήμερον, εἴτε ἀργότερον εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν θὰ ἐπραγματοποιεῖτο τὸ ἀνατολικὸν σύμφωνον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῶν προσπαθειῶν των. Τὸ πρωτόκολλον δὲν περιέχει ὅρους δεσμευτικοὺς ἐνδεχομένης συνάψεως διμεροῦς γαλλοσοβιετικῆς συμφωνίας. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις καὶ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε αἱ συναφθησόμεναι συμφωνίαι μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, μόνη φροντὶς τῶν ὁποίων εἶνε ἡ ἀσφάλειά των καὶ ἡ γενικὴ εἰρήνη, αἱ συμφωνίαι αὐταὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ στρέφωνται ἐναντίον τῶν συμφερόντων τρίτων χωρῶν, ἐξαιρουμένης βεβαίως τῆς περιπτώσεως τῆς ἐπιθέσεως.

»Ἰδιαιτέρως ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις ἐπεδίωξε πάντοτε νὰ ἔχῃ ἄριστας σχέσεις μὲ τὴν Γερμανίαν ὑφ' ὅλας τὰς ἀπόψεις. Ἡ ἰδία εἶνε, εἰμαι βέβαιος, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῆς Γαλλίας ὡς πρὸς τὴν Γερμανίαν

Διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ συμφώνου θὰ ἐδημιουργοῦντο καὶ θὰ ἀνεπτύσσοντο σχέσεις τοιαύτης φύσεως μεταξὺ τῶν τριῶν χωρῶν καθὼς καὶ τῶν ἄλλων, αἱ ὁποῖαι θὰ τὸ ὑπέγραφον. Οὔτω θὰ ἐπήρχετο ἡ ἐξομάλυνσις τῆς διεθνοῦς καταστάσεως, τὴν ὁποίαν τόσον ἐπιθυμεῖ ὁλόκληρος ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Βόρειος Ἀμερική.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων προκύπτει ὅτι καθίσταται δυνατὴ ἡ σύναψις διμεροῦς συμφωνίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σοβιέτ. Ἡ ἑρμηνεία ὅμως τῶν λέξεων δὲν φαίνεται νὰ εἶνε σύμφωνος μὲ τὴν οὐσίαν. Πράγματι δὲ ὁ κ. Λαβάλ ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ εἰς τὴν γαλλικὴν Βουλὴν, ὅταν τὸ σύμφωνον μὲ τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν εἶχεν ἤδη μονογραφηθῆ, ὅτι ἡ Γαλλία ἀποκλείει κάθε δυνατότητα διμεροῦς συμφωνίας. Τοῦτο δὲ σημαίνει πρὸ παντὸς ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ προσδεθῇ εἰς τὸ ἅρμα τῆς Μόσχας. Καὶ ὁ κ. Λαβάλ διεκήρυξε τοῦτο μεγαλοφώνως ἀπὸ σκοποῦ, ἵνα καθησυχάσῃ τοὺς Ἄγγλους. Ἐπὶ πλέον ἠθέλησε νὰ θέσῃ οὕτως

Ὁ μέγας βωμὸς τοῦ Διὸς ἀπὸ Β.Δ. (Κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐν Βερολίνῳ μουσεῖον τοῦ αὐτοκράτορος Φριεδερίκου ἀναπαράστασιν).

Ἡ κληρονομία τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος

Εἰς τὴν σύγχρονον ἀρχιτεκτονικὴν πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν αἱ ἀρχαὶ τῆς Ἑλληνιστικῆς περιόδου

Ἄρθρον τοῦ καθηγητοῦ Theodore Fyfe

Ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Καίμπριτζ δημοσιεύει εἰς τὸ τελευταῖον κοσμιδέον φύλλον τῶν «Τάιμς» τὸ κάτωθι σπουδαῖον ἄρθρον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς καλυτέρας κατανοήσεως, ὑπὸ τῶν συγχρόνων ἀρχιτεκτόνων, τῶν ἀρχῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀρχιτεκτονικῆς:

Ἡ περίοδος τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἑλληνιστική, ἐθεωρεῖτο γενικῶς ὡς μία ἐξασθένησις τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος πρὸ τῆς ρωμαϊκῆς περιόδου, ἡ ὁποία ἀπερρόφησε τὰ πάντα. Οἱ σημερινοὶ ὅμως Ἱστορικοὶ καὶ ἀρχαιολόγοι ἀπορρίπτουν τὴν ἀποψιν αὐτήν. Ἡ Ρώμη, λέγει ὁ Λέθαμπυ, δὲν εἶχεν ἰδικόν της ἀρχιτεκτονικὸν στῦλ, ἀλλὰ Ἑλληνιστικόν. Ὁ δὲ J. B. Bury ἠρνήθη κατηγορηματικῶς τὴν κατηγορίαν τῆς παρακμῆς, ἡ ὁποία ἀπεδόθη εἰς τὴν ἑλληνιστικὴν ζωὴν καὶ τέχνην. Ἡ ἀξία τῶν 3½ ἑκατονταετηρίδων πρὸ Χριστοῦ ἀναγνωρίζεται σήμερον καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μέγα μέρος τῆς μεσαιωνικῆς τέχνης καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἔχει τὰς ρίζας του εἰς τὸν Ἑλληνισμόν.

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὑπεδούλωσε τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἡ δὲ περιφέρεια αὐτὴ ἀπέβη ἐπὶ μακρὰν περίοδον ἡ πηγὴ τῆς ἑλληνιστικῆς τέχνης. Εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν οἱ μεγάλοι ναοὶ τῆς Ἐφέσου, τῶν Σάρδεων, τῶν Διδύμων καὶ τὸ Μαυσωλεῖον τῆς Ἁλικαρνασσοῦ εἶνε ἀπὸ τὰ περιφημότερα κτίρια τοῦ τελευταίου ἡμίσεος τῆς τετάρτης πρὸ Χριστοῦ ἑκατονταετηρίδος. Εἰς νεωτέραν περίοδον ἀνήκουν ἡ Ἀκρόπολις τῆς Περγάμου μὲ τὸν λαμπρὸν βωμὸν τοῦ Διὸς καὶ πολλαὶ πόλεις ἢ μνημειώδη κτίρια εἰς τὴν Ἔφεσον, τὴν Μίλητον, τὴν Μαγνησίαν κλπ.

Τὸ ἀρχιτεκτονικὸν ὑλικὸν τῶν μνημείων αὐτῶν ἀνευρέθη ἤδη, ὑπολείπονται ὅμως νὰ ἀνευρεθοῦν πολλὰ ἀκόμη. Τὰς τελευταίας σχετικὰς ἀνασκαφὰς ἐνήργησαν Γερμανικαί, Αὐστριακαί, Ἀγγλικαὶ καὶ Ἀμερικανικαὶ ἀποστολαί, ἐκ τῶν ὁποίων ἀξίαι ἰδιαιτέρας μνείας εἶνε ἡ Γερμανικὴ ἀποστολὴ εἰς τὴν Πέργαμον καὶ τὴν Μίλητον. Αἱ ἐνεργούμεναι ἐσχάτως ἀνασκαφαὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν εἶνε Γερμανικαὶ καὶ Αὐστριακαί, εἰπεῖν φραγμὸν εἰς ὡρισμένας πιέσεις, αἱ ὁποῖαι διαφαίνονται εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Λιτβίνωφ.

Τὰ Σοβιὲτ θέλουν νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς ἀπαραίτητα εἰς τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν ἀπόκρουσιν τοῦ γερμανικοῦ κινδύνου. «Ἐν τούτοις, γράφει ὁ γαλλικὸς Τύπος, ἡμεῖς δὲν τὰ ἐπερημένομεν νὰ μᾶς ἐπιστήσουν τὴν προσοχήν μας ἐπὶ τῶν ἀκροβασιῶν τοῦ Χίτλερ. Δὲν ἐπερημένομεν ἀπὸ αὐτὰ νὰ μᾶς εἰποῦν ὅτι ἡ εἰρήνη δὲν δύναται νὰ βασισθῇ εἰμὴ εἰς τὰς ἀντικειμενικὰς, πραγματικὰς καὶ ἀπτὰς ἐγγυήσεις. Εἴμεθα περίεργοι, πράγματι, νὰ μάθωμεν ποῦ εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν ἔστω καὶ ἐν ἐμβρυώδη καταστάσει παρόμοιαι ἐγγυήσεις εἰς τὰς ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν ἀρχῶν τῆς τάξεως καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ μπολσεβικισμοῦ».

(Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

Τὸ μυθιστόρημα τῆς ζωῆς τῆς πριγκηπίσσης Μαρίνας

Ὑπὸ Κάκιας Κουτούβαλη (Luc Valti)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Εἰς τὸ μικρὸν ἀλλὰ κομψὸν μέγαρον τῆς ὁδοῦ Ζὺλ Σαντὼ ὁ πρίγκηψ Νικόλαος καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη μετέφερον σιγὰ-σιγὰ τὰ ἐπιπλά των ἀπὸ τὰς Ἀθήνας καὶ, μαζὶ μὲ ἄλλα ἐνθύμια τῆς παλαιᾶς εὐτυχισμένης ζωῆς των, ἔζοδσαν ἐκεῖ μὲ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος. Ἡ κόρη των Ἐλισάβετ μετέβαινε τακτικὰ εἰς τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἠτοιμάζετο νὰ ἐμφανισθῇ καὶ ἡ Μαρίνα, ἡ ὁποία ὡς μόνην ἀναψυχὴν εἶχε τὴν συντροφιὰν μερικῶν καλῶν φίλων της τοῦ ἐκπαιδευτηρίου ποὺ ἔμενον καὶ αὐταὶ εἰς τὸ Παρίσι. Μαζὶ των ἐπεσκέπτετο τακτικὰ τὰ μουσεῖα, παρηκολούθει τὰς διαλέξεις καὶ αὐτὰ ἀκόμη τὰ μαθήματα τῶν διασήμων καθηγητῶν τῆς Σορβόνης καὶ συμμετεῖχεν εἰς τὰς ἐκδρομὰς τὰς ὁποίας διοργανώνουν τὰ τουριστικὰ γραφεῖα χάριν τῶν ξένων περιηγητῶν ποὺ θέλουν νὰ γνωρίσουν τὸ Παρίσι. Ἡ κόρη αὐτή, ἡ ὁποία ἐγεννήθη μέσα εἰς βασιλικὰ ἀνάκτορα, ἡ ὁποία ἐζήγχετο εἰς περίπατον μέσα εἰς ἁμάξαι φέροντα τὸ βασιλικὸν στέμμα, κυκλοφορεῖ τώρα μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ καὶ μὲ τοὺς ταπεινοὺς, τοὺς ὁποίους ἄλλωστε πάντοτε συνεπάθησε καὶ ἐπόνεσε. Ἀναμιγνύεται εἰς τὰς συζητήσεις των, ἀκούει τὰ βάσανά των καὶ πρὸ παντὸς αἰσθάνεται καὶ συμμερίζεται τὸν πόνον των. Ὅπως καὶ ἐκείνων ἔτσι καὶ αὐτῆς τὸ μέλλον εἶνε ἀβέβαιον καὶ ἡ ἀτυχία, ἡ ὁποία παρακολουθεῖ μερικοὺς ἀνθρώπους χωρὶς νὰ κουράζεται, εἶχε φανῇ πιστὴ ἀκόλουθός της ὅπως παρηκολούθει καὶ ἐκείνους. Δὲν ἦτο παρὰ ἕνα πτωχὸ κορίτσι χωρὶς προῖκα. Τὸ μόνον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἦτο ἡ μαγευτικὴ ὡμορφιά της, μία ὡμορφιὰ ποὺ σαγηνεύει καὶ γοητεύει.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως ἡ ἀπελπισία καὶ ἡ ἀπογοήτευσις ποτὲ δὲν ἐκυρίευσαν τὴν ψυχήν της, ἡ ὁποία παραμένει πάντοτε χαρωπὴ καὶ ἡ χαρὰ αὐτὴ κατοπτρίζεται εἰς τὰ ὡραῖα της μάτια. Ὅπως ἐσκόπιζε τὴν χαρὰν καὶ τὸ γέλιο εἰς τὰ ἀνάκτορα τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν ἦτο μικρή, ἔτσι καὶ τώρα εἶνε ὁ ἥλιος, ὁ ὁποῖος σκορπίζει τὴν θαλπωρὴν καὶ τὴν παρηγορίαν εἰς τὴν οἰκογενειακήν της ἑστίαν.

Εἰς τὸ Λονδῖνον ἤρχισε ἤδη νὰ γίνεται λόγος διὰ τὴν ὡραίαν πριγκήπισσαν, διὰ τὰ χαρίσματά της, διὰ τὴν εὐθύτητα τοῦ χαρακτῆρος της καὶ διὰ τὴν καλωσύνην της. Ἡ ἐμφάνισίς της εἰς τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις τῆς ἀγγλικῆς ἀριστοκρατίας κατὰ τὸ 1927 ἄφησεν ἐποχὴν καὶ ἐθεωρήθη ὡς τὸ σημαντικώτερον γεγονὸς τῆς περιόδου. Διῆλθεν ὁλόκληρον τὴν «season» εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ θείου της βασιλέως τῆς Ἀγγλίας, διότι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος εἶνε πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ πρίγκηπος Νικολάου. Μεταξὺ τῆς Μαρίνας καὶ τῶν νεαρῶν Ἄγγλων βασιλοπαίδων εἶχεν ἀναπτυχθῆ οἰκειότης. Πρὸς στιγμὴν μάλιστα ἐνομίσθη ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας θὰ ἐγκατέλειπε τὸν ἄγαμον βίον, μαγευθεὶς ἀπὸ τὰ ὡραῖα μάτια τῆς Μαρίνας. Πολλοὶ μάλιστα ἤρχισαν νὰ προλέγουν τοὺς προσεχεῖς ἀρραβῶνας των. Ἡ βασίλισσα Μαίρη, βολιδοσκοπηθεῖσα, ἀπήντησεν ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἂν ἀπέκτα μίαν κόρην σὰν τὴν Μαρίνα. Ἡ μόνη ὅμως ἡ ὁποία ἦτο ἀτάραχος ἦτο ἡ Μαρίνα. Ἴσως αὐτὴ νὰ ἐγνώριζε καλύτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Ἴσως νὰ εἶχε κάμει καὶ τὴν ἐκλογήν της. Ἴσως νὰ ἠσθάνθη τὴν καρδίαν της νὰ κτυπᾷ δι' ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος μίαν ἡμέραν θὰ ἐγίνετο ὁ σύντροφος τῆς ζωῆς της. Ποτὲ ὅμως δὲν ὡμίλησεν ἐς κανένα δι' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Ὅταν ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Παρίσι ἐπεδόθη μὲ ζέαν εἰς τὴν ζωγραφικήν. Ὁ πατέρας της, πρίγκηψ Νικόλαος, ζωγράφος μὲ ἐξόχως λεπτὸν τάλαντον, ἐγκατέστησε ἕνα μικρὸν ἀτελιὲ, τὸ ὁποῖον δὲν ἤργησε νὰ ἀποβῇ ὁ τόπος τῆς συγκεντρώσεως ὅλων τῶν ἐκλεκτῶν καλλιτεχνῶν. Πολλὰ ἔργα του ἐξετέθησαν εἰς τὸ φωβοὺρ Σαϊντ—Ὀνορὲ καὶ κατόπιν εἰς τὸ Σαλὸν Νὰ-Ὠτόν. Τὸ ἀτελιὲ αὐτὸ εἶνε εἰς τὸ Πασσύ, εἰς δύο δωμάτια ἐνὸς ταπεινοῦ σπιτιοῦ, ἐπιπλωμένα μὲ μεγάλην ἁπλότητα. Εἰς τοὺς ἀκριβαντας ὅμως ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ θαυμάσῃ λεπτὰ ἔργα, ὡραῖα τοπία ἀνακαλοῦντα εἰς τὴν μνήμην τὰς φυσικὰς καλλονὰς τῆς μακρυνῆς πατρίδος καὶ πορτραῖτα καλογήρων μέσα εἰς τὴν μελαγχολικὴν αὐλὴν τῶν μεσαιωνικῶν μοναστηρίων. Πολλὲς φορὲς οἱ διαβάται ἐπέρασαν δίπλα ἀπὸ ἕνα κύριον ὑψηλὸν καὶ μὲ εὐγενικὰ χαρακτηριστικά, ὁ ὁποῖος ἔπαιρνε σκίτσα ἀπὸ τὰς ὄψεις τοῦ Σηκουάνα. Κοντά του ἕνα ὡραῖο ξανθὸ κορίτσι, ντυμένο ἁπλοϊκά, ἐζωγράφιζε καὶ αὐτὸ σκυμμένο ἐπάνω εἰς τὸ τελλάρο. Ὁ κύριος αὐτὸς ἦτο ὁ Νικόλαος Λεπρὲνς—ψευδώνυμον ἀρκετὰ διαφανὲς τοῦ πρίγκηπος Νικολάου— καὶ ἡ κόρη του Μαρίνα, οἱ ὁποῖοι ἐζωγράφιζον.

Καὶ ὅμως ἡ ὡραία αὐτὴ κόρη ἦτο ἐξόριστος καὶ ἀτυχὴς διότι δὲν τῆς ἔλειπον οὔτε αἱ διωτικαὶ φροντίδες. Ἡ καρδιὰ της ὅμως ἦτο βράχος ἀκλόνητος καὶ ἡ κακοτυχία, ἡ ὁποία κατεδίωκε τὴν οἰκογένειάν της, δὲν τὴν ἐφόβιζεν. Ἡ μόνη φροντὶς της ἦτο νὰ εἶνε καὶ νὰ φαίνεται ἀνταξία τῆς καταγωγῆς της, τῶν γονέων καὶ τῶν προγόνων της. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως δὲν ζῇ μόνον μὲ ἄρτον. Ζῶσα ἀπόδειξις τοῦ ἀξιώματός του αὐτοῦ ἦτο ἡ μητέρα της, ἡ πριγκήπισσα Ἑλένη, ἡ ὁποία παρὰ τὰς τόσας ἐναντιότητας ὑπῆρξε πάντοτε πριγκήπισσα, ἀληθινὴ πριγκήπισσα, πριγκήπισσα μὲ ὅλην τὴν σημασίαν τῆς λέξεως. Πρόεδρος διαφόρων φιλανθρωπικῶν ἑταιρειῶν καὶ ἱδρυμάτων, νοσοκόμος, ἐπὶ κεφαλῆς κάθε ἔργου προωρισμένου νὰ ἀνακουφίσῃ τὴν ἀνθρωπίνην δυστυχίαν, θετὴ μητέρα σημαντικοῦ ἀριθμοῦ ὀρφανῶν τῆς Ρωσσίας, ποτὲ δὲν ἐκουράζετο διὰ νὰ κάμῃ τὸ καλὸν καὶ νὰ χύσῃ θάλασσαν παρηγοριᾶς ἐκεῖ ὅπου ἡ δυστυχία εἶχεν ἀνοίξει πληγάς.

Καὶ τὰ κορίτσια της ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμα τῆς μητέρας. Ἀπόδειξις ἡ ὑπερήφανος καὶ γεμάτη ἀπὸ ἀξιοπρέπειαν ἀπάντησις, τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ἡ Μαρίνα εἰς ἕνα γνωστὸν δισεκατομμυριοῦχον, ὁ ὁποῖος θαυμάσθεὶς ἀπὸ τὴν καλλονήν της τὴν ἐζήτησε χωρὶς πολλὰς διατυπώσεις καὶ χωρὶς πολλοὺς δισταγμοὺς εἰς γάμον. Εἰς τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον τῆς διεβίβασε τὴν αἴτησιν τοῦ δισεκατομμυριούχου, ἡ Μαρίνα μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὴν εἰλικρίνειαν ἀπήντησεν :

—Μὰ διατί θέλει νὰ μὲ ὑπανδρευθῇ αὐτὸς ὁ κύριος ; Δὲν μὲ εἶδε παρὰ μόνον δύο φορὰς καὶ εἶμαι βεβαία ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος δὲν γνωρίζει ἀκόμη ἂν μὲ ἀγαπᾷ. Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἀγαπήσω. Ἔχω ἀποφασίσει νὰ μὴ ὑπανδρευθῶ ἂν δὲν ἀγαπήσω τὸν ἄνδρα ποὺ θὰ πάρω !...

Ὅσοι ἔμαθαν τὸ περιστατικὸν αὐτὸ ἐθαύμασαν ὅτι ἡ ὡραία πριγκήπισσα δὲν ἦτο καθόλου συγχρονισμένη μὲ τὴν ἐποχήν της καὶ δὲν εἶχεν ἐννοήσει ὅτι ὁ κόσμος εἶχε πλέον ἀλλάξει. Τῆς προσέφερον πλοῦτον ἀμύθητον καὶ ἐκείνη χωρὶς κἂν νὰ σκεφθῇ τὸν ἀπέρριπτε. Αὐτὸ μόνον ἡ βασιλοπούλες τοῦ παραμυθιοῦ ἠμποροῦσαν νὰ τὸ κάμουν διότι ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων βέβαιαι ὅτι ὑπῆρχε κάποιο μαγεμένο βασιλόπουλο, τὸ ὁποῖον τὰς περίμενεν...

Ἀλλὰ μία ἀτυχὴς πριγκήπισσα ἡ ὁποία δὲν εἶχε προῖκα, ἦτ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Δόν Καίσαρ».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Τὸ Ἔλλος τοῦ Πηγασίδη».
ΑΛΗΘΕΙΑ. 6.30' μ.μ. Συνοδεία Κολὲτ Φραντζ. «Τραγ. ἀγάπη», «Ἀμάν», «Ἀμάν», «Ἀμάν».
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΙΣ. «Τὸ ἀδιάφορον τοῦ Δὸν Κιχώτη».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἐρωτώντας γιὰ τὸ καλλίτερο φίλμ τῆς ἑβδομάδος πᾶες στὸ ΠΑΝΘΕΟΝ και κερδίζετε δυὸ ὧρες καλοζωντανὴς ἀπολαύσεως με τὸ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ
ΚΟΤΣΙΝΟΥΛΗ. «Ὁ Βασιλιὰς τῶν Χαλδέων».
ΜΟΝΤΕΛΑ. «Παντοῦ μαζί».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἐρωτώντας γιὰ τὸ καλλίτερο φίλμ τῆς ἑβδομάδος πᾶες στὸ ΠΑΝΘΕΟΝ και κερδίζετε δυὸ ὧρες καλοζωντανὴς ἀπολαύσεως με τὸ ΜΕΓΑΛΟ ΠΑΙΓΝΙΔΙ
ΠΑΡΝΗΘΟΣ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΠΑΡΝΗΣΣΟΣ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΣΑΝΤΙΝΙΟΝ. «Ἀπρόβλεπτο».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ὁ μεγάλος σαγιτᾶς».
ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΣΤΑΡ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΣΥΝΤΑΓΜΑ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Τὸ μυστικὸ τοῦ Σουέν».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Οἱ Ἄλλοι». Γ' ἑβδομ.
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἀγάπη μου». Γ' ἑβδομ.
ΒΕΛΑΝΔΡΕΙΑ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΓΚΡΑΝ ΣΤΥΛ. «Ἐπάνω στὸν Ἄγιο Βασίλη».
ΚΑΖΙΝΟ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΚΑΣΤΕΛΛΑ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ἐπάνω στὸν Ἄγιο Βασίλη».
ΡΟΔΙΝΑΡΙ. «Ἐπάνω στὴν κόκκινη».
Πειραιῶς και Προαστείων

ΑΗΜΟΤΙΚΟΝ. 6.30' και 10 μ.μ. «Ρ'ΑΣ Μαρία». Ἀπόψε τελευταία ἐβδομάς.
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ἄνω Λιμνάνια».
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΚΕΡΕ-ΚΑΤΙΦ. «Οἱ Ἄλλοι». Β' ἑβδομ.
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἡ Πεπόνη μας».
ΣΤΟΥΛΑ. «Ἀπόψε θὰ ἔλθω κατὰ σοῦ».

Ραδιόφωνον

ΑΛΒΟΥΡΤΟΝ (331 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία τραγουδιῶν. (Ἀφροντὶς πάσης). 10. 10' τραγούδια. 10.30 Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴν ὀπερέτα «Ἡ Χήρα τοῦ Μαϊσισιπῆ». 11.30 μ.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ. 12 μεσον. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 12 μεσον. Νέα μουσικὴ τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πολέμου. (Ἀφροντὶς πάσης). 1.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 2 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 2.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 3 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 3.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 4 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 4.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 5 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 5.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 6 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 6.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 7 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 7.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 8 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 8.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 9 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 9.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 10 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 10.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 11 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 11.30 π.μ. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια). 12 μεσον. Χοροὶ τοῦ Ἀνατολικοῦ (συνέχεια).

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1364 μ.). 7.15 μ.μ. Κοινωνικὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 8.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 9 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 9.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 10 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 10.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 11 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 11.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 12 μεσον. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ.

ΒΟΡ. ΙΤΑΛ. ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ. (492-365-346-283-252-221). 8.45 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὴν Ὄπερα. 10.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 11 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 11.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 12 μεσον. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (1500 μ.). 7.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 8 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 8.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 9 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 9.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 10 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 10.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 11 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 11.30 μ.μ. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ. 12 μεσον. Ἀκουστὰ ἐγχόρδων τοῦ Κυμβαλιστοῦ.

ΠΡΑΓΑ (470 μ.). 8.50 μ.μ. Δίσκοι. 9 μ.μ. Δίσκοι. 9.10 μ.μ. Δίσκοι. 9.30 μ.μ. Δίσκοι. 10 μ.μ. Δίσκοι. 10.30 μ.μ. Δίσκοι. 11 μ.μ. Δίσκοι. 11.30 μ.μ. Δίσκοι. 12 μεσον. Δίσκοι.

ΡΩΜΗ (421—288 μ.). 8.10 μ.μ. Μουσικὴ ἀπὸ τὴν Ὄπερα. 9.45 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ ὄργανα.

Θὰ ἔπρεπε γιὰ ἕχουν κάποιο πρόσχημα ἀπαλλαγῆς. Δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἀκούσαμε τέτοιες δικαιολογίες περίεργες ἀπὸ γιατροσοφοὺς τοῦ κλεισοῦ ἀπαιδόφωνου καὶ πάλι ξαναγυρίζει στὸ φολκλόρ μας... Ξέρεις...

Ἡ φράσις σταματᾶ ἀνεπαρόφλητη στιγμή.

—Ξέρεις... Ἔχω μιὰν ἀνησυχία.

Ἀνησυχία ἡ «Ἄστε τὸ μικρὸ αὐτὸ τὸ κεφάλι, ἔχει καὶ ἀνησυχίες...» Ἀνησυχίες μὲ μεγάλο «Λ», ποὺ σοβαλόν καὶ χαρακτηριστικὸν τὴν συγχρόνου διανοήσεως...

Περίεργον!...

Ἀνησυχίες. Λιλή ;... Τί ἀσήμαντες λέξεις ! Τί ἀνησυχίες ; Γιατί ; Τί συμβαίνει ;...

Χτυποῦλη μου, γιὰ πέτα... Ἔτσι, ποὺ εἶνε αὐτή ἡ μόδα, δὲν ἔβρισκα καιρὸ νὰ σὲ πῶ τὸ «Ἀνησ.]... Τί πράγματα θὰ μοῦ ἔλεγες ! Ποιὰ συνηδίζονται ἀνοιχτὰ τοὐλόχιστον τὰ φόρα ποὺ φτιάνουν... Τὸ ξέρω ὅτι ξέρουμε τί θὰ φορέσουμε !... Ὅποιὸς ἀνησυχεῖ, μικρὴ ἄμοιλη μὲ πεταλουδίτσες ! Ἀσπρο ἀπὸ ἀνησυχίες ἡ κάθε καὶ φόρεμις ποὺ ἀνησυχεῖ ἡ ποὺ ἀνησυχεῖ ἡ ποὺ ἀνησυχεῖ ἡ

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ

Διακηρύττει ότι, δοθείσης Ελλάσος προσφοράς εις την ενεργοποίησιν του τμήμος μεσογειακού σιδηροδρόμου της περιοχής Θεσσ. Ελλάδος, ανέλαβε την πρώτην δόσιν 1.400 κ.μ. προϊοντος ξυλοτύπων και 1.300 κ.μ. οικοδομικών προϊόντων, τα οποία θα διανεμηθούν εντός δύο μηνών από της σχετικής συγγραφής και διακηρύξεως. — 15 Νοεμβρίου 1934.

Ο Αυτόνομος Οργανισμός ενεργοποιήσεως τα εντάσσει γραφεία του Α.Ο.Σ.Κ. (Μητροπόλεως 134) και Σιδηροδρομικού σταθμού Λαρίσσης Δευτέρων και Δρων τμ. Β.

Την αύτην ήμεραν και Δραν γίνονται τα δεύτερα προφορικά και δια 50 κ.μ. λαρίσεως προϊόντος εκ των λατομείων της ως άνω συγγραφής και διακηρύξεως.

(Έκ του Γραφείου Α.Ο.Σ.Κ.)

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ Α.-Ε.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ ΑΤΜΑΜΑΞΩΝ

Προκηρύσσεται μειοδοτική διαδικασία διά την προμήθειαν τεσσάρων ατμαμαξών δρομολογίων επιβατών.

Προσφοραί δεκταί μέχρι της 29ης Ιουνίου 1935.

Πληροφορίαι και όροι συγγραφής εις τα γραφεία της Γενικής Διευθύνσεως (όδος Αγίας Φιλοθέης 17) Αθηνών και εις τους σταθμούς Λαρίσσης και Βόλου.

Εν Αθήναις τη 16 Δεκεμβρίου 1934. Η Διεύθυνσις

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΠΟΙΗΣΙΣ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Εκτίθενται εις επαναληπτικήν δημοπρασίαν έκποιήσεως, ενεργηθησομένην ανευ περαιτέρω και εις βάρος των τελευταίων πλειοδοτών, τα κάτωθι κτήματα:

Α'. Το ὑπ' αριθ. 4 γήπεδον τοῦ VI τετραγώνου της 1. Μονής Πετράκη, κείμενον εις θέσιν Κόρης Κηφισιάς, έκτάσεως τμ. 2408.

Β'. Αγρός ἐκρισιμος εἰς τὴν 1. Μονὴν Πεντέλης, κείμενος Β.Δ. Νεοκρατούσης Μενιδίου, ἐκτάσεως στρεμ. 2 και 254 τμ.

Η δημοπρασία ἐνεργηθήσεται εν Αθήναις εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ ΟΔΕΠ (όδὸς Ἁγίας Φιλοθέης 17) τὴν 16 Δεκεμβρίου 1934, ἡμέραν Κυριακὴν και ὥραν 10—12 π.μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὅροι συγγραφῆς τῶν ἀκινήτων, τὸν σχεδιαγραμμάτων και λοιπῶν φορέων δύνανται να λάβωσιν ὑπ' ἐνδιαφερομένους παρὰ τῇ Κτηματικῇ ὑπηρεσίᾳ της Ἑλλάδος (Ταμεῖα Γραπείης της Ἑλλάδος (Ταμεῖα Παρουσίας).

ΕΙΝΑΙ ΘΑΥΜΑ

Τα μοντέρνα σφεύγματα δια κλΐνι, τα Ραζιὶ και Μπροκατέλλες, δια τσιμάνια και γρανιτοζώνες, τα ὀρυχεῖα Καλαμάτας τὸν νέον κῶπτσιρλι κοσ' ἐκάστην τ' ωρα.

Εν Αθήναις τη 12ῃ Δεκεμβρίου 1934

Ἐκ τοῦ Γραφείου

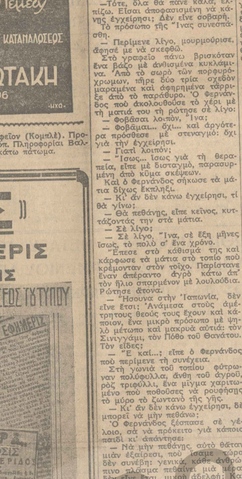

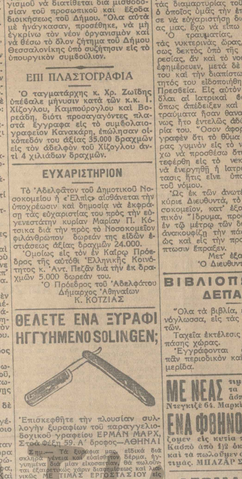

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἐίματα κι ὅλα τὰ σπάνια ἀπὸ μακρυνὰ μηνύματα ἐκείνων πού τὴν φυγὴ τους ἐλέγανε «ἐξόριστοι τῆς μόδας, ἀλλὰ πού μὲ στιγμὲς σφάντασης ἀγαποῦσανε τὸν κοντέρτης της. Θὰ ἐχει καὶ περίεργο ἐνδιαφέρον, νὰ σιτογραφισθῇ. Αὐτὴ ἡ σκέψη ἐπῆρεν τὸν πεθανὸ τὸ γρηγοράκι πού γράφει στὸ ἡμερολόγιό της καὶ ἐπιστρέφει στὴν καταδίκη. Καὶ ὅταν ἐπῆγε στὸ μαγαζὶ τῆς, ἀλλὰ ἐκείνη ἐκοίμωνε μὲ νύχτα νὰ δώσῃ ἐντολὲς ἀρχίσῃ. Ἐκείνη ἐκοίμωνε ὅτι στὸ ἐλληνικὸν δὲν ἐπρεπε νὰ ἐχῃ ἐκείνη ἡ ἀνακούφιση τῆς ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ ἐργάζεται. Καὶ ἐπειδὴ ἐκοίμωνε μὲ νύχτα νὰ δώσῃ ὁ ἀνθρώπος, ἡ ἀφεντικὰ ἐσκέφτηκ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε. ΔΙΑ ΤΗΝ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ ΤΟΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΖΗΤΕΙ ΟΠΩΣ Η ΟΥΓΓΑΡΙΑ ΤΙΜΩΡΗΣΗ ΤΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΥΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται έκ Γενεύης, ότι ολίγον πρό τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθὲς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε., τῇ πλήρει συναινέσει τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἀπεδέχθη ψήφισμα πρὸς διακανονισμὸν τῆς μεταξὺ Γιουγκοσλαυίας καὶ Οὐγγαρίας διενέξεως. Ἡ κατάστασις παρέμεινε κρίσιμος μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς, ἡ δὲ ἀποδοχὴ τοῦ ψηφίσματος ἐγένετο δεκτὴ μετὰ μεγίστης ἀνακουφίσεως. Τὸ ψήφισμα καταδικάζει πρῶτον τὸ ἔγκλημα τῆς Μασσαλίας καὶ ἐπιμένει ἐπὶ τοῦ ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι αὐτοῦ δέον νὰ τιμωρηθοῦν. Δεύτερον δηλοῖ ὅτι ἕκαστον κράτος ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν οὔτε νὰ ἐνθαρρύνῃ ἀλλ' οὔτε καὶ νὰ ἀνέχεται τὴν τρομοκρατικὴν δρᾶσιν ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν του. Τρίτον ἀξιοῖ παρὰ τῆς Οὐγγαρίας ὅπως πληροφορήσῃ τὸ Συμβούλιον ἐπὶ τῶν μέτρων ἅτινα ἔλαβεν ἢ σκέπτεται νὰ λάβῃ διὰ τὴν τιμωρίαν οἱουδήποτε Οὐγγρου ὑπαλλήλου ἀναμιχθέντος εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ ἐγκλήματος τῆς Μασσαλίας. Τέταρτον προβλέπει τὴν ἵδρυσιν ἐπταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἥτις θὰ μελετήσῃ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα πρὸς καταστολὴν τῆς τρομοκρατίας μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὸν καταρτισμὸν συμβάσεως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον.

Ὁ κ. "Εντονυ "Εντεν, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ, ὑπῆρξεν ὁ εἰσηγηθεὶς τὸ ψήφισμα.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν ἐν Γενεύῃ διαλλακτικῶν προσπαθειῶν ἐγένετο εὐμενῶς δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου, ἐκφράζεται δὲ ἡ χαρὰ διότι ὁ "Αγγλος ἀντιπρόσωπος ἔπαιξε τοιοῦτον σημαντικὸν ρόλον εἰς τὰς διαπραγματεύσεις πρὸς λῆξιν τοῦ δημιουργηθέντος ἀδιεξόδου. Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τοῦ ψηφίσματος ὁ κ. "Εντεν ἐδήλωσεν, ὅτι δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν ἦτο δικαστήριον. Δὲν διέθετε μέσα πρὸς διενέργειαν ἀνακρίσεων. Τὸ ἔργον του συνίστατο κυρίως εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν εὐκταίων πολιτικῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς Κ.Τ.Ε. Ἐν συμπεράσματι τῆς συντόμου αὐτοῦ ἀγορεύσεως ὁ κ. "Εντεν ἐδήλωσεν ὅτι τὸ Συμβούλιον συχνὰ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐπεκαλέσθη τὴν σύνεσιν καὶ τὸ πνεῦμα συνδιαλλαγῆς τῶν κυβερνήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐπέδειξαν τὴν ἐμπιστοσύνην των πρὸς τὴν Κ.Τ.Ε. Οὐδεμία ἐκ τῶν Κυβερνήσεων, εἶπε, θὰ δύναται νὰ σκέπτεται ὅτι ἐδικαιώθη, ὡς εἰσηγητὴς δὲ τοῦ ψηφίσματος ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα τῆς συνενοήσεως μεταξὺ τῶν δύο ἀντιτιθεμένων μερῶν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην, ὅτι θὰ ἀποφύγουν πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ αὐτήν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. ('Αθην. Πρακτ.). — 'Αγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι ὁ σὲρ Τζὼν Σάϊμον ἀνεκοίνωσε κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου τῆς συνδιαλλαγῆς εἰς τὴν Γενεύην.

«Ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις — εἶπε — κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ἔργου τούτου, συνιστῶσα καὶ πρὸς τὰ δύο μέρη μετριοπάθειαν, ἡ δὲ ἐπιτυχία της ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε ἡ ἔκθεσις καὶ τὸ ψήφισμα τὸ ὁποῖον ὑπέβαλε χθὲς εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ κ. "Εντεν νὰ συγκεντρώσουν τὴν ὁμόθυμον ψῆφον τοῦ Συμβουλίου.

»Ἤδη ἡ ὅλη κατάστασις θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς διαμορφωθησομένης τοπικῆς τοιαύτης μεταξὺ Γιουγκοσλαυίας καὶ Οὐγγαρίας καὶ δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εἰλικρινῆ ἐλπίδα, ὅτι αὕτη θὰ βελτιωθῇ. Οὐδεμία ἀμφιβολία δύναται νὰ ὑπάρξῃ ὅτι ἡ τροπὴ, ἣν ἔλαβεν ἡ κατάστασις, ἦτις ἐνεφανίζετο πλήρης σοβαρῶν κινδύνων, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ὑπαρξιν καὶ τὴν ἀποτελεσματικότητα τοῦ θεσμοῦ τῆς Κ.Τ.Ε.»

Οἱ βουλευταὶ ὄρθιοι ἐπευφήμησαν ζωηρῶς τὸν κ. Σάϊμον.

Μετὰ τὸν κ. Σάϊμον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Λάνσμπουρυ, ὅστις συνεχάρη τὸν ὑπουργὸν τῶν "Εξωτερικῶν καὶ ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἐπελθοῦσα συνεννόησις θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνομολόγησιν μιᾶς μονίμου συμφωνίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. ('Αθην. Πρακτ.). — Ὁ ἐν Βουδαπέστῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ τηλεγραφεῖ ὅτι, κατ' ἀνακοίνωσιν ἐγκύρου γιουγκοσλαυϊκῆς πηγῆς, θὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς πλείστους ἐκ τῶν ἀπελαθέντων Οὐγγρων νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 11. (Τηλεγρ.).— Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μακρὰ ἐκ Γενεύης τηλεγραφήματα περιέχοντα λεπτομερείας τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε. καὶ ὑπὸ ὁλοσελίδους τίτλους τὸ σχέδιον τῆς διεθνοῦς συμβάσεως ἐναντίον τῆς τρομοκρατίας τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Λαβάλ, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ κείμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς γιουγκοσλαυϊκῆς διακοινώσεως.

Αἱ ἐφημερίδες ἐξαίρουν ὅτι ἡ Γιουγκοσλαυΐα κατήγαγε περιφανῆ νίκην καὶ ὅτι ἡ Οὐγγαρία ὑπέστη τὴν μεγαλυτέραν ταπείνωσιν, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε ποτὲ κράτος ἀνεξάρτητον.

Ὁ ἐν Γενεύῃ ἀνταποκριτὴς τῆς «Βρέμε» ἐπεξηγῶν τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, διατυπώνει τὴν γνώμην ὅτι ἡ παράγραφος ἡ ἀναφέρουσα περὶ τιμωρίας τῶν ἐνόχων ἀφορᾷ προφανῶς τὴν Πάδελιτς καὶ τὸν Κβατέρνικ, εὑρισκομένους εἰς "Ιταλίαν.

Ἡ ἐξακολούθησις τῆς πολιτικῆς ὑπὲρ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν —συνεχίζει ὁ αὐτὸς ἀνταποκριτὴς— καθίσταται ἀδύνατος εἰς τὸ μέλλον, ἐφ' ὅσον ὅλα τὰ μέλη τῆς Κ.Τ.Ε. ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθοῦν τὸ ἐδαφικὸν καθεστὼς καὶ τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν τῶν κρατῶν.

Ἐξετάζων ἐν συνεχείᾳ τὴν εὐθύνην τῶν οὐγγρικῶν ἀρχῶν, ἐξαίρει τὴν σοβαρότητα τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου, δεδομένου ὅτι ἡ Οὐγγαρία ὀφείλει νὰ ἐπιβάλῃ κυρώσεις ἐναντίον ἐκείνων, ὧν ἡ ἐνοχὴ θ' ἀποδειχθῇ, καὶ ν' ἀναφέρῃ σχετικῶς εἰς τὸ Συμβούλιον. Οὔτως ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως ἡ Οὐγγαρία τίθεται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Κ.Τ.Ε.

Ἐκ τῆς ἀποφάσεως ἀποδεικνύεται ἐπίσης ὅτι τὸ Συμβούλιον ἀνεγνώρισε τὴν εὐθύνην τῆς Οὐγγαρίας εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Κατόπιν τῆς καταδίκης ταύτης ἐκ μέρους τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης, ἡ θέσις τῆς Οὐγγαρίας μεταξὺ τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων λαῶν καθίσταται ἐξαιρετικῶς δυσχερής.

ΕΞΕΡΡΑΓΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΛΙΧΤΕΝΣΤΑΪΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. (Τρανζόσεαν). — Ἐπίσημος ἀνακοίνωσις διαψεύδει τὰς δημοσιογραφικὰς πληροφορίας ἐκ Βαντὺζ περὶ ἐκρήξεως ἐπαναστάσεως εἰς τὸ μικρὸν πριγκηπᾶτον τοῦ Λιχτενστάϊν, ἐκτάσεως 65 τετραγωνικῶν μιλίων, τὸ ὁποῖον ἀριθμεῖ μόλις 10 χιλιάδας κατοίκων.

Ο ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ ΜΕΤΕΤΡΑΠΗ ΕΙΣ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 11. (Τηλεγρ.).— 'Αγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἡ 'Αγία Σοφία, ἀφοῦ συνεπλήρωσε 481 ἔτη καὶ 6 μῆνας ὡς μουσουλμανικὸν τέμενος, μετετράπη ἤδη εἰς μουσεῖον.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 11. (Τρανζόσεαν).— 'Αγγέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὅτι ἑκατοντάδες πιστῶν Μουσουλμάνων ἔβδασαν ἐκεῖ ὅπως ἐορτάσουν εἰς τὸ τέμενος τῆς 'Αγίας Σοφίας τὰς ἑορτὰς τοῦ Ραμαζανίου. Οἱ Μουσουλμάνοι οὕτοι ἀπέγνωσαν ὅταν εἶδον εἰς τὴν θύραν τοῦ ἱστορικοῦ ναοῦ εἰδοποίησιν, ἥτις λέγει ὅτι εἶνε κλεισμένος δι' ἐπισκευάς, ἐφ' ὅσον ἦδη ἐγένετο μουσεῖον.

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΠΥΡΚΑΪΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 11. ('Αθην. Πρακτ.).— Τηλεγραφοῦν ἐκ Λάνου τοῦ Μίτσιγκαν ὅτι πυρκαϊὰ ἐξερράγη εἰς τι πολυκατοικημένον ξενοδοχεῖον. Τριάκοντα ὀκτὼ ἔνοικοι ἀπωλέσθησαν εἰς τὰς φλόγας. Ἡ πυρκαϊὰ διεδόθη ἀστραπιαίως. Ἀλλόφρονες οἱ ἐλεῖστοι ἐκ τῶν κατοικούντων εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἔπεσαν ἐκ τῶν παραθύρων εἰς τὸν παρρέροντα ποταμόν. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἀνεσύρθησαν ἐκ τοῦ ποταμοῦ δεκάοκτὼ πτώματα. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον διέμενον καὶ περὶ τοὺς εἴκοσι βουλευταὶ καὶ γερουσιασταὶ τῆς Πολιτείας Μίτσιγκαν, οἵτινες μετεῖχον τοῦ ἐκεῖ συγκροτηθέντος Πολιτικοῦ Συνεδρίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Εἰς ἔκτακτον φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως», ἐδημοσιεύθη τὸ Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου συγκαλοῦνται διὰ τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 14ην τρέχ. μηνὸς καὶ ὥραν 11 καὶ 30' π. μ. ἡ Βουλὴ καὶ ἡ Γερουσία εἰς κοινὴν συνεδρίασιν ἐνώπιον τῶν ὁποίων θὰ δώσῃ τὸν καθιερωμένον Συνταγματικὸν ὅρκον ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Ζαΐμης, ἐπὶ τῇ ἐναρξει τῆς νέας προεδρικῆς περιόδου.

Κατὰ τὰ ἀποφασισθέντα, πρὸ τῆς ὁρκωμοσίας τοῦ κ. Ζαΐμη ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Βοζίκης, ὡς Πρόεδρος τῆς 'Εθνικῆς Συνελεύσεως, θ' ἀνακοινώσῃ τὴν ἐν τῷ Προεδρικῷ Μεγάρῳ γενομένην προσφώνησιν, δι' ἧς ἀνηγγέλθη ὑπὸ τοῦ Προεδρείου πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην ἡ νέα ἐκλογή του, καθὼς καὶ τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας. 'Ακολούθως, ὁ κ. Ζαΐμης θὰ προσέλθῃ καὶ θὰ ὁρκισθῇ ἐπὶ τῆς Προεδρικῆς ἕδρας, ἐνώπιον τοῦ Μακ. 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν.

Τὰ τῆς ἐπισήμου τελετῆς καὶ παρατάξεως θὰ κανονισθῶσιν ὑπὸ τῶν κ.κ. ὑπουργῶν 'Εσωτερικῶν, Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ 'Αεροπορίας. Μετὰ τὴν ὁρκωμοσίαν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας θὰ δεχθῇ εἰς τὸ Προεδρικὸν Μέγαρον, τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ τὴν ἑπομένην, κατὰ τὴν ὁρισθησομένην τάξιν, τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Διπλωματικὸν Σῶμα, τὰ προεδρεῖα τῶν δύο Νομοθετικῶν Σωμάτων καὶ τὰς ἀνωτάτας πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχάς.

ΕΙΣΦΟΡΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΚΑΙ ΑΠΟΡΩΝ

Ἡ 'Εθνικὴ Τρφάπεζα τῆς 'Ελλάδος ἔθεσεν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν πεντακοσίων χιλιάδων (δρχ. 500.000) διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν συσσιτίων καὶ ἐνίσχυσιν τῶν ἀνέργων καὶ ἀπόρων.

Ἴσον ποσὸν καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διέθεσεν ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

'Ανεκοινώθη ὅτι ὁ ὑφυπουργὸς κ. Σαγιὰς εἰσηγήθη κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ εἰσαγωγὴ ἐξ Αἰγύπτου, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξασφαλίσεως ἐπαρκείας κατὰ τὰς ἑορτὰς 1.000 κιλοβατίων ὡῶν καὶ 500 χιλιάδων ὀκάδων κρομμύων. Ἐπίσης εἰσηγήθη τὴν εἰσαγωγὴν ἐπ' ἀνταλλαγῇ ἐγχωρίων προϊόντων, ποσοτήτος σφαγίων ἵνα μὴ λείψῃ τὸ κρέας. Αἱ εἰσηγήσεις τοῦ κ. Σαγιᾶ ἐγένοντο δεκταὶ καὶ ἐλήφθησαν ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα ἀνάλογοι ἀποφάσεις.

ΜΙΑ ΜΗΝΥΣΙΣ ΚΑΤΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΥ

Εἰς τὴν εἰσαγγελίαν ὑπεβλήθη μήνυσις ἐπὶ ἀπάτῃ κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δώρου 8 συμβολαιογράφου Α. Κοκοτάκη καὶ τοῦ Ε. Καραμάνου.

Κατὰ τὴν μήνυσιν, ἡ ὁποία ὑπεβλήθη ὑπὸ τῆς γραίας 'Ελένης Ι. Τούντα, ὁ ἀνωτέρω συμβολαιογράφος, χρησιμοποιήσας ὡς δῆθεν πελάτην του τὸν Καραμάνον, ἔπεισε τὴν γραῖαν ταύτην νὰ πωλήσῃ εἰς τὸν τελευταῖον μίαν οἰκίαν της ἐν 'Αθήναις ἀντὶ 120 χιλ. δραχμῶν. Ἀφ' οὗ συνεφωνήθη ἡ ἀγοραπωλησία ἐδόθησαν εἰς τὴν Τούντα 10 χιλιάδες δραχ. ὡς ἀρραβών. Ὁ ἀγοραστὴς μετὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμβολαίου θὰ ἐδίδει εἰς τὴν πωλήτριαν 78.800 δραχμὰς ἀκόμη καὶ θὰ ἐλάμβανε μίαν ὑποθήκην τῆς οἰκίας ἀντιπροσωπεύουσαν τὸ ὑπολειπόμενον ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῆς οἰκίας ποσόν.

Ὅταν μετά τινας ἡμέρας ἡ γραῖα Τούντα ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν συμβολαιογράφον νὰ ὑπογράψῃ τὸ συμβόλαιον διὰ νὰ λάβῃ τὰ ὑπόλοιπα χρήματα, ὁ Κοκοτάκης τῆς ἔδειξεν ἓν συμβόλαιον, εἰς τὸ ὁποῖον, ἀντὶ αὐτῆς, ὡς ἀγοραπώλτου, εἶχον ὑπογράψει μάρτυρες ἄγνωστοι εἰς αὐτήν, καὶ τῆς εἶπεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις εἶχε τελειώσει καὶ ὅτι δὲν ἐδικαιοῦτο πλέον νὰ λάβῃ ἄλλα χρήματα, διότι τὸ συμβόλαιον ἦτο ἄκυρον ὡς λαβοῦσαν αὐτά. Συγχρόνως ὁ συμβολαιογράφος ἔδειξεν εἰς τὴν Τούντα καὶ πιστοποίησιν τοῦ ὑποθηκοφυλακείου, βεβαιοῦσαν ὅτι ἡ οἰκία της εἶχε μεταγραφῇ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Καραμάνου.

Ἡ Τούντα κατέφυγεν εἰς τὸν δικηγόρον κ. Κλαπέαν, ὁ ὁποῖος καὶ τῆς συνέταξε τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπ' αὐτῆς μήνυσιν. Αὕτη τονίζει εἰς τὴν μήνυσίν της ὅτι οὐδὲν συμβόλαιον πωλήσεως τῆς οἰκίας της εἰς τὸν Καραμάνον ὑπεγράφη ἐνώπιόν της καὶ ὅτι οἱ μάρτυρες, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἀντ' αὐτῆς ὑπογράψει τὸ συμβόλαιον, τῆς ἦσαν πρόσωπα ἐντελῶς ἄγνωστα. Τονίζει ἐπίσης εἰς τὴν μήνυσίν της ὅτι ἐκτὸς τῶν 10 χιλιάδων δραχμῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν εἰς αὐτὴν ὡς ἀρραβών τῆς πωλήσεως τῆς οἰκίας, οὐδὲν ἄλλο ποσὸν ἔλαβε παρὰ τοῦ μηνυομένου.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΙΝΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΝ ΑΝΕΦΟΔΙΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

'Εν σχέσει μὲ τὴν ἀμυναν τῆς χώρας παρείχετο ἡ πληροφορία ὅτι εἶνε ἀνακριβῆ τὰ γραφόμενα, ὅτι παρετηρήθη εἰς τὰς τάξεις τῶν στελεχῶν τοῦ στρατεύματος δυσφορία, διότι ἡ Κυβέρνησις ἐγκατέλειψε τὸ ζήτημα τοῦ πολεμικοῦ μας ἐφοδιασμοῦ. Προστίθεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς ἀνόδου της εἰς τὴν ἀρχὴν ἠσχολήθη ἐντατικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἔλαβε πάντα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κονδύλης, ὁμιλῶν σχετικῶς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις εὐθὺς ὡς ἀνῆλθεν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀπησχολήθη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀμύνης τῆς χώρας. Ὑπάρχουν, εἶπε, διαθέσεις, ἀλλ' εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ περιορίσωμεν τὰς προσπαθείας μας ἐντὸς τῶν οἰκονομικῶν μας δυνατοτήτων. Ἐμελετήσαμεν πλήρως τὸ ζήτημα καὶ ἔχομεν προδιαγράψει μίαν σαφῆ καὶ καθωρισμένην πολιτικήν. Ἐπιπροσθέτως ἀνεθέσαμεν εἰς τὰς ἁρμοδίας ἐπιτελικὰς ὑπηρεσίας νὰ μᾶς ἐκπονήσουν λεπτομερεῖς ἐκθέσεις, αἵτινες θὰ ἀποτελέσουν τὰς βάσεις ἐκ τῶν ὁποίων θὰ ἐξαρτηθοῦν αἱ δαπάναι εἰς ἃς θὰ ὑποβληθῶμεν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμύνης τῆς χώρας μας. Ὁ κ. Κονδύλης κατέληξεν προσθέτων:

«Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω, εἶνε ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέον νὰ εἶνε ἀπολύτως ἥτυχος καὶ νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του. Νὰ ἔχῃ δὲ ὑπ' ὄψει του, ὅτι ὁ ἡρωϊσμὸς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς πλειστάκις μᾶς ἔδωκεν ὑπέροχα παραδείγματα καὶ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους, ποὺ μᾶς ἔπεισαν ὅτι ἡ ἀνδρεία καὶ ἡ αὐτοπάρνησις ἐτέθη ὑπεράνω πάσης ἄλλης δυνάμεως καὶ ὑπερεφαλάγγισε καὶ ὑπεσκέλισε στρατοὺς ἰσχυρούς.»

'Ανεκοινώθη ἀρμοδίως, ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὲς τὸ γραφὲν, ὅτι λόγῳ τῶν γενομένων προαγωγῶν τῶν κατωτέρων στελεχῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς καθιερώσεως τῆς μονοετοῦς θητείας ἀφ' ἑτέρου παρουσιάσθησαν δυσχέρειαι εἰς τὴν διὰ στελεχῶν ἐκπαίδευσιν τῶν στρατευσίμων. Τονίζεται ἐπιπροσθέτως, ὅτι ἡ μονοετὴς θητεία δὲν ἐτέθη εἰσέτι εἰς ἐφαρμογήν, δεδομένου, ὅτι δὲν ἐκλήθη ἡ κλάσις τοῦ 1935.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΙΚΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ ΕΙΣ ΑΛΛΗΝ ΠΟΛΙΝ ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΘΑ ΥΠΟΒΛΗΘΗ ΕΡΩΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΡΕΙΟΝ ΠΑΓΟΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἰδιαιτέρως κατόπιν τῶν σχετικῶν συστάσεων ἀξιίνες ὑπεβλήθησαν ἐκ μέρους τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου καὶ ἄλλων ὀργανώσεων τοῦ Πειραιῶς, εὑρίσκει εὔλογον τὴν ἄποψιν τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν ὅτι διὰ λόγους δημοσίας τάξεως θὰ ἔπρεπεν ἡ δίκη διὰ τὴν ἀπόπειραν νὰ μὴ γίνῃ εἰς τὴν γείτονα.

Ἡ Κυβέρνησις ἐξ ἄλλου ἐπέμεινε νὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ "Αρειος Πάγος, ἐκτιμῶν τὴν πραγματικὴν κατάστασιν, δὲν θὰ ἀποκρούσῃ τὴν προσδιορισμὸν τῆς δίκης εἰς ἄλλο κακουργιοδικεῖον.

Τὸ σχετικὸν ἐρώτημα πρὸς τὸ 'Ανώτατον Δικαστήριον θὰ ὑποβληθῇ ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τὸ ταχύτερον, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ παρέλκυσις εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης.

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

'Εν τῷ μεταξὺ οἱ κύκλοι τῆς 'Αντιπολιτεύσεως καὶ τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς ἐξακολουθοῦν νὰ θορυβοῦν περὶ τὸ ζήτημα καὶ, ἀντιπαρερχόμενοι τοὺς πραγματικοὺς λόγους, δι' οὓς κρίνεται ὅτι ἡ δίκη δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ διεξαχθῇ εἰς τὸν Πειραιά, προσπαθοῦν νὰ παραστήσουν τὴν ἀπόφασιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ παραπομπῆς τῆς δίκης εἰς κακουργιοδικεῖον ἐκτὸς τῆς ἕδρας τοῦ 'Εφετείου 'Αθηνῶν ὡς δῆθεν ἀποτελοῦσαν ἐπέμβασιν εἰς τὸ ἔργον τῆς Δικαιοσύνης καὶ ὡς δῆθεν προκληθεῖσαν ἀπὸ τὴν ἰδέαν ἐξασφαλίσεως διὰ τοὺς κατηγορουμένους εὐμενεστέρου δικαστικοῦ περιβάλλοντος.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Συντηρητικοῦ Δημοκρατικοῦ κόμματος κ. Ἀνδρ. Μιχαλακόπουλος ἐδήλωσε σχετικῶς τὰ ἑξῆς:

—Θὰ ἦτο βαρύτατον σφάλμα καὶ διοικητικὸν καὶ πολιτικὸν ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐὰν ἐπεζήτει τὴν μετάθεσιν τῆς δίκης εἰς ἄλλο κακουργιοδικεῖον, παρ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξ ἀρχῆς ὥρισεν ἡ ἁρμοδία εἰσαγγελικὴ ἀρχή. Θὰ ὡμολογεῖτο τοιουτοτρόπως ἀνικανότης τῶν ἀρχῶν πρὸς διατήρησιν στοιχειώδους τάξεως. Ἐλπίζω ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δὲν θὰ ὑποπέσῃ εἰς τοιοῦτο σφάλμα.

ΕΞΕΔΗΛΩΘΗ ΔΙΑΦΩΝΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΜΕΝΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Ο κ. ΓΑΡΕΖΟΣ ΔΕΝ ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΕΠΑΡΚΗ ΤΑ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Τὴν μεσημβρίαν χθὲς μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν 'Εσωτερικῶν ὁ 'Αρχηγὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων κ. Γαρέζος, ὁ ὁποῖος ἀνέφερεν εἰς τὸν ὑπουργὸν κ. Χλωρὸν ὅτι ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ φακέλου εἰς τὴν ὁποίαν προέβη, ἐσχημάτισε τὴν γνώμην ὅτι δὲν εἶνε ἐπαρκῆ τὰ ἐναντίον τοῦ 'Αρχιεπισκόπου Μασσουμιάν στοιχεῖα ὥστε νὰ διαιολογηθῇ ἡ ἀπέλασίς του ἐκ τοῦ 'Ελληνικοῦ ἐδάφους.

'Επηκολούθησε σύσκεψις, τῆς ὁποίας μετέσχον ἐκτὸς τοῦ κ. Χλωροῦ καὶ τοῦ κ. Γαρέζου, ὁ προϊστάμενος τῆς ὑπηρεσίας ξένων κ. Πετούνης καὶ ὁ τμηματάρχης κ. Σαραντόπουλος.

Ὑπ' ὄψιν τῶν συσκεφθέντων ἐτέθη καὶ τὸ κάτωθι ἔγγραφον τοῦ 'Αρχιεπισκόπου 'Αθηνῶν κ. Χρυσοστόμου, ληφθὲν πρὸ ὀλίγης ὥρας εἰς τὸ ὑπουργεῖον:

«Πληροφορούμεθα ὅτι 'Αρμένιοί τινες κομμουνισταί, ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῆς Παπικῆς προπαγάνδας, κατήγγειλαν τὸν Σεβασμιώτατον 'Αρχιεπίσκοπον Μασσουμ